

2. ZUŠkoviny

číslo

X. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 1. října 2015 s návodem, jak na podzimní chladno

Úvodník

Pokaždé, když píšu nový úvodník, zamýšlím se nad tím, co je na daném měsíci typické, co na něm ocenit, nebo co Vám do něj poradit. Tentokrát jsem se tím netrápila dlouho, neboť říjen je to zlomové období, kdy léto dáváme definitivně vane a začínáme pociťovat opravdovou zimu. Přichází okamžik, kdy všichni s individuální mírou nadšení pro věc vytahujeme ze svých skříní svetry a šály. Ale to nejdůležitější, nejfunkčnější a nejtypičtější pro tyto podzimní chvíle jsou ponožky a čaj. Tato dvojice nás chrání z obou zásadních hledisek, teplé ponožky konejší naše fyzično, když brání nastydnutí a hřejí nás „odspoda“, zatímco čaj pokojně obalí naši psychiku „shora“. Je to kombinace známá již našim babičkám, je lety prověřená a skutečně nikdy nezklame. Pokud si mohou dovolit osobní doporučení, poradím Vám čaj zázvorový. Zázvor je takový všelék, působí protizánětlivě, proti nachlazení a výtečně chutná.

Ano, psát úvodník o ponožkách a čaji není v dnešní komplikované době přespříliš sofistikované. Na druhou stranu malé věci bývají často opomíjené a je důležité si připomínat, že i tyto mohou naše životy dělat snazšími a příjemnějšími.

Recept na zázvorový čaj: Není nic snazšího, pokud chceme čaj domácí, než nakrájet zázvorový oddenek* (podle libosti jej můžeme například i oloupat nebo nastrouhat) a zalít jej vroucí vodou. Pokud by Vám čaj takto nepřišel dost zajímavý, můžete jej dochutit medem či citronem.

Velmi ráda bych Vám poradila, jak si uplést vlastní ponožky, ale to bohužel nesvedu. Pokud někdo z Vás ano, budu velice ráda, když mi poradíte. Děkuji. Vaše Ga

* část zázvoru, kterou využíváme, bývá často mylně nazývána kořenem, není tomu tak, je to vskutku oddenek

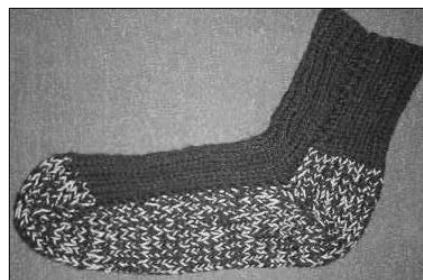
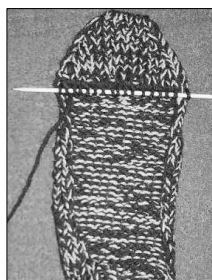
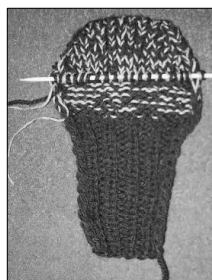
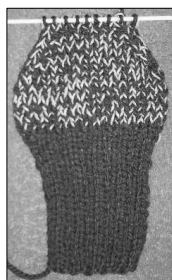
Zázvor je koření získávané z oddenků stejnojmenné rostliny, zázvoru lékařského (pravý, Zingiber officinale). Může mít žlutou, okrovou až černou barvu; má výraznou pryskyřičnou vůni; jeho chuť je velmi výrazná, aromatická, slabě ovocná až citrusová a sladce pikantní (ve větším množství je až velmi ostrá). zdroj: Wikipedie

Recept na pletené ponožky

A protože redakce má ráda výzvy a otázky a jakýkoli zájem i svých redaktorů (viz. Úvodník)...přinášíme recept na pletené ponožky, které se vám jistě budou hodit. Obvykle se klasické ponožky pletou na čtyřech jehlicích a pátá je potřeba do ruky...ale naším hitem jsou ponožky pouze na dvou jehlicích! Je to jednodušší a moderní!

Potřeby: 2 jehlice střední velikosti, vlna (stačí zbytky různých barev, je dobré k vlně přidat přízi – bavlnku, ponožky jsou pak pevnější), nůžky, háček

1. krok: Nahodit si 22 ok a plést lem ponožky vzorem: líc:1 oko hl., 1 oko obr, stále opakovat; rub: plést jak se jeví. Tímto vzorem uplést asi 10 cm.
2. krok: Dále plést vzorem: líc: všechna oka hl; rub: všechna oka obr. a to asi do 5 cm. Může se změnit i barva - vypadá to lépe.
3. krok: V tomto okamžiku začíná tvarování paty a dělá se tímto způsobem: v každé lícové řadě se ujmou dvě oka a to každé na jedné straně. Rub se plete, jak se jeví. Pokračuje se tak dlouho, až na jehlici zůstane 10 ok. Pak se zase v každé lícové řadě oka postupně přidávají (zase se přidávají vždy dvě oka v každé lícové řadě). A to tak dlouho, až je na jehlici opět 22 ok. Dobré je patu současně splétat (vypadá to lépe), ale nutné to není, stačí ji potom na konec sešít.
4. krok: Dále pleteme stále vzorem líc - hladce, rub - obrace a to do takové délky, jak dlouhé je vaše chodidlo (minus tři cm).
5. krok: Od tohoto okamžiku začíná tvarování špičky. Tvaruje se stejným způsobem jako pata. Takže v každé lícové řadě se ujmou dvě oka, rub se plete, jak se jeví. A to až do té doby, než zůstane na jehlici 8 ok. Potom se oka zase přidávají (v každé lícové řadě 2) a současně se špička splétá. Plete se tak dlouho, dokud není na jehlici opět 22 ok.
6. Dále se plete tímto vzorem: Líc: 1 oko obr, 2 oka hl. - stále opakovat; Rub: plete se, jak se jeví. Na začátku každé řady se okrajové oko splétá se spodním dílem ponožky. Není to ale nutné, stačí ponožku nakonec celou sešít. Tímto vzorem se plete až po lem.
7. V lemu se pokračuje lemovým vzorem - tím, co se s ním začínalo: 1 oko hl. 1 oko obr.
8. Poslední řada se uzavře.
9. Pokud se ponožka současně s pletením sešívala tak už je hotovo, pokud ne, stačí už jen sešít a je také hotovo!
10. A teď už stačí uplést ještě druhou ponožku!

Pleťte a hřejte se! A dejte o sobě a svých ponožkách vědět! Obrázky hotových ponožek můžete posílat na info@zus-jaromer.cz nebo přímo vřazovat do poštovní schránky vedle učebny LDO v přízemí školy. Rádi uveřejníme! Pokud by někdo chtěl ručně pletené ponožky naší redaktorce Ga věnovat, nabídněte! Zprostředkujeme případné předání!

Vaše redakce

Pozvánka na sobotní poznávací výlet pro děti a rodiče

Celodenní autobusový zájezd do Nelahozevse – rodiště Antonína Dvořáka

Termín: **sobota 17. října 2015**, odjezd ráno kolem 8. hodiny od budovy ZUŠ F. A. Šporka, návrat ve večerních hodinách opět k budově školy. Po domluvě lze objednat oběd pro celou skupinu. Podrobnější informace podám přihlášeným žákům. Před výletem budu vybírat finanční zálohu, přesnou částku upřesním.

Program: „**Život šlechtice od dětských střívků**“ je interaktivní prohlídka zámku Nelahozeves a následná kreativní dílna v jednom ze zámeckých sálů. Během prohlídky se žáci seznamují s životem mladých šlechticů a šlechticů v minulých stoletích. Prožitek umocňují jednoduché zámecké kostýmy. Délka programu je 90 min, cena 100,- Kč dítě (student)

Program „**Nezdvořák Dvořák**“ je věnovaný našemu znamenitému hudebnímu skladateli Antonínu Dvořákovi, který se v Nelahozevsi narodil. Expozice velkoformátového tištěného komiksu o A. Dvořákovi od výtvarnice Renáty Fučíkové. Délka programu je 90 min, cena 100,- Kč na dítě (student)

Návštěva rodného domu a muzea A. Dvořáka a výstup na horu Říp. V případě zájmu si vyzvedněte přihlašovací lístek v učebně hudební nauky. Mgr. Markéta Kočí (776038947)

Z notesu pana ředitele

Školní rok je v plném proudu a po neobyčejně horkém létě k nám přichází krásný podzim, přináší zklidnění, nekonečnou krásu barev a sklizeň úrody. I v naší škole každoročně sklízíme a počasi – nepočasi, vždy je úroda požehnaná. Věřím, že i tak tomu bude tento rok, konečně, přijďte se přesvědčit na tradiční akci s názvem Naše úrodučka. Velkou výstavu v jubilejním roce naší školy pořádá výtvarný obor v Městském muzeu. Výstava bude zahájena vernisáží 8. října, na které vystoupí jako host klarinetový kvartet ze třídy paní učitelky Nikolky Hájkové. S naší školou jsou také několik let spojeny Slovinské dny v Jaroměři. Ty letošní se uskuteční ve dnech 9. a 10. října. V pátek 9. vás tímto srdečně zvou na vernisáž výstavy slovinské fotografky Darji Grdiny, taktéž do Muzea v Jaroměři. Začátek je v 18 hodin a kromě fotografií budete moci vyslechnout slovinský pěvecký sbor a jaromeřský sbor Jaromír. V sobotu jste pak zváni na představení loutkového divadla do sálu naší školy. Začátek celé akce je v 17 hodin, uvidíte na ní dvě pohádky. Červenou Karkulku v podání slovinského souboru a pohádku O šmolíčkovvi v podání našich výborných dramatiků. Říjen bude krásně vybarvený. Kdo se o tu nádheru nebudete chtít ochutit, koukejte se kolem sebe a nezapomeňte na některou ze zuškových akcí přijít.

Krásný říjen Vám přeje Váš Vlastimil Kovář.

Tak už nám – vám to začalo! Krásný, tvořivý a úspěšný nový školní rok!

Bylo – Nebylo

Theatrum Kuks – ještě prázdninové ohlédnutí

XIV. ročník festivalu barokního divadla, opery a hudby se konal od 26. do 30. srpna ve všech možných prostorech v Kuksu a okolí. Žáci LDO v jeho programu účinkují už pravidelně a moc rádi, třeba proto, že poznali genia loci barokního komplexu a mají tam už hodně přátel a díky Maštali se cítí, že tam někam už prostě chtějí patřit. A letos patřili několikanásobně, protože soubor JakKdo vrchovatě uplatňoval své loňské zkušenosti s Commédií dell'arte a Pulcinella (loutkový předchůdce Kašpara a Kašpárka) se objevil na Kuksu v rukou německého loutkáře J. Ch. Neumanna už v roce 1698. Ten náš Pulcinella v podání Bány Maksymovové prezentoval své tři kusy pod názvy „Pulcinella s pulcino“, „Pulcinella a Smrt“ a „Nesmrtelný Pulcinella“, zbytek souboru se postaral ve svých improvizacích o pobavení diváků nejen na Jezuitské scéně.

A kdo jste tam nebyl, lituje a nepropásněte příští ročník. „Vono to baroko je dobrý pro voko“, jak říkával pan Werich a my dodáváme... i pro ucho a jiné...

Jé

Debora Kratochvílová, Vojtěch Novák, Tereza Michelová, Barbora Maksymovová, Petra Březinová, Anna Vitvarová

„Ten, který přežil Varšavu“ v jaroměřském muzeu

Předloňská inscenace „Ten, který přežil Varšavu“ souboru M.U.R., založená na melodramu Arnolda Schönberga, který nese tentýž název (v originále *A Survivor from Warsaw*), byla toto září k vidění v městském muzeu v Jaroměři při příležitosti výstavy věnované sedmdesátiletému výročí konce druhé světové války. Inscenace vznikla jako autorský projekt Kateřiny Prášilové, kterou výše zmíněný melodram přivedl k tématu holocaustu a touze zprostředkovat hudební zážitek divákovi, což se nakonec povedlo skrze jakousi výtvarně pohybovou expresi. Na představení, které se odehrálo několikrát v průběhu dne ve středu 2. září, bylo pozváno několik tříd jaroměřských škol, vystřídali se zde studenti gymnázia i místního učiliště. Před samotným začátkem byli krátce obeznámeni s tématem, informováni o reáliích varšavského ghetta a v neposlední řadě i o autorovi melodramu. Poslední repríza toho dne byla odehrána v 18 hodin pro veřejnost.

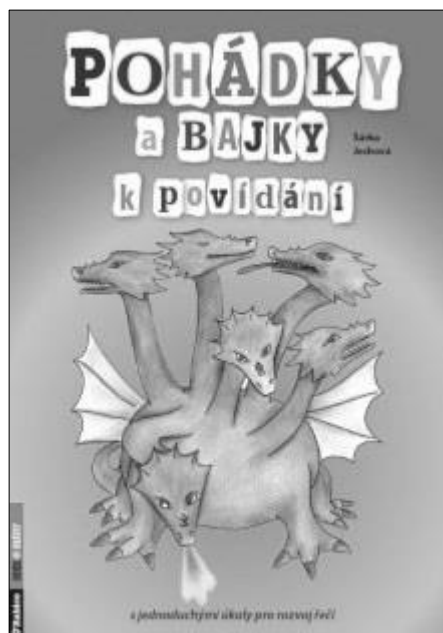
* Arnold Schönberg byl židovským rakouským skladatelem a příležitostným malířem žijícím v letech 1874 – 1951. Byl spojován s expresionistickým hnutím, zároveň byl vůdcem skupiny skladatelů tzv. Druhé vídeňské školy. S nárůstem nacismu byla kolem roku 1938 jeho hudba označena jako „zvrhlá“. Touto dobou však již pobýval v USA.

TzjvvK

Představujeme...Pohádky a bajky k povídání

Velevážení čtenáři, vážení učitelé, učitelky, výtvarníci, hudebníci, dramataři. Mám tu čest vám oznámit, že byl vydán druhý díl knihy Pohádky k povídání s názvem Pohádky a bajky k povídání. Kniha je, jako ta předchozí, plná pohádek, obrázků a hlavně úkolů pro rozvoj řeči, ke kterému byla stvořena. O první knize jsme psali již minulý rok, kdy jsme otiskli i samotný rozhovor s autorkou, ale pokud jste tento díl prošvihli, ráda vám připomenu, o čem se v něm mluvilo. Autorka knihy, paní Šárka Jechová, která je zároveň moje mamka, je učitelka v mateřské škole a všimla si, že spousta dětí má problémy s mluvením a plynulým vyjadřováním. Proto vytvořila knihu pohádek. Nejde v ní však o pohádky, ale o spoustu vlastnoručně malovaných obrázků (kontrolovala jsem ji, opravdu je kreslí sama obyčejnými pastelkami) a obrázkových úkolů, které rozvíjejí mluvu dětí, jejich paměť a další dovednosti. Kniha byla velmi úspěšná, takže se není čemu divit, když si čtenáři vyžádali pokračování, ve kterém kromě dalších pohádek, najdeme i známé bajky. A aby toho nebylo málo, v říjnu vyjde k této knížce také pracovní sešit. Takže pokud máte doma nějaké dítě (nebo i dospělého) které by tato knížka potěšila, neváhejte a vyrazte do knihkupectví.

BobuLe

Představujeme... Začátek školního roku u výtvarníků:

Tři zářijové dny na Kuksu

Všichni jsme se těšili. Byl to po delší přestávce první plenér, tedy tvoření s rybářskými židlemi v jedné ruce a deskami plnými čtvrtky v druhé ruce, ve volné krajině. Do Kuksu jsme dojížděli každý den vlakem. Bylo nás patnáct, dvacet. Cesta trvala jen pár minut a díky předem sjednané skupinové jízdence jsme se pohodlně usadili a vychutnávali jízdu z rezervovaných sedadel malého osobního vlaku. Počasí nám přálo každý den, sluníčko se střídalo na obloze s mraky a zažili jsme i větrné odpoledne. Kdo neměl čtvrtky přilepené k podkladu, běhal po loukách a chytal a chytal. Místa výhledu k tvorbě jsme nehledali dlouho. Čas byl ale neúprosný a vize toho, co ještě stihnout nakreslit nebo namalovat a vyfotit byla jasná. Kresba hospitalu s kostelem, malba vesnice Kuks na druhé straně údolí, schodiště s kaskádami po jeho stranách, tlumená šed' vinice v kopci. V zahradě hospitalu nás potrápily sochy v životních i nadživotních velikostech. Rostliny z bylinkových záhonů pak už pro žáky a studenty byly jen balzám na rozrušenou dušičku, když se figura nedařila, jak měla. Celé tři dny jsme ale jen netvořili. Navštívili jsme Rentzovo muzeum barokního tisku ve vsi.

V krásných prostorách jednoho z domů na nábřeží Labe se představuje práce dvorního rytce hraběte Šporka Michaela Jindřicha Rentze. V rozsáhlé sbírce je zastoupeno mnoho rytin tehdejšího zámku, hospitalu, lázeňské kukské kolonády a překrásně zbudovaného okolí údolí. Musela to být nádhera. Na obědy jsme docházeli do budoucí restaurace a tady ochutnali poctivou českou kuchyni. Borůvkové kynuté knedlíky nebo knedličková polévka s nudlemi neměly chybu. Byly to příjemné přestávky při výtvarné činnosti. Poslední den jsme využili tamějšího zázemí, ateliéru nad divadlem, protože venku už profukovalo. Radost nám udělali i někteří rodiče a prarodiče, kteří se na své výtvarníky přijeli do Kuksu podívat. Také davy turistů byly výbornou školou, i když jsme neokupovali jenom hlavní trasy, ale i temná zákoutí. Tu a tam se zastavily, pochválily, ti zkušenější dokonce i poradily. Tak tedy: „Určitě zase někdy na Kuksu nashledanou!“

Radka Ulichová

Přišla jsem... Pavla Chrzová

Chodila jsi jako dítě do základní umělecké školy? Chodila. Chodila jsem na klavír od první do páté třídy v Chrastru u Chrudimi. Bydli jsme v Hroubovicích a potom jsme se přestěhovali do Bělohradu, tak pak v Bělohradě. **Kdo tě ke klavíru přivedl?** Asi paní učitelka z mateřské školy to doporučila rodičům, protože jsem se jí zdála na muziku šikovná. Pamatuji si, že mi rodiče asi ve čtyřech letech koupili takový malý xylofon a ve školce mi říkali, jakou mám zahrát písničku a já ji zahrála, podle sluchu i na besídkách. Po pěti letech jsem klavír opustila, protože jsem měla doma takové příšerné pianino. **A proto kytara?** Kytaru jsem vzala do ruky až ve třinácti letech, když si ji koupil starší brácha. V patnácti jsem začala chodit do zušky k Jirkovi Tomáškovvi. To byl úplný šílenec, ten mě do toho tak zbláznil, že jsem za jeden rok zvládla první stupeň. Pořád jsem hrála. Na gymplu jsem propadala z chemie, ale ráno jsem vstávala třeba v půl šesté a hrála, pak šla do školy, tam jsem byla duchem nepřítomná, jak jsem se těšila domů, že budu zase hrát. Úplná závislost. Po maturitě jsem chtěla jít na konzervatoř, ale na maturitním plese jsem při předtančení upadla a vykloubila si prsty na levé ruce, takže bylo po přijímacích zkouškách a šla jsem do Brna na pedagogickou fakultu na češtinu s hudební výchovou, kterou zrovna otvírali. **A nezkusila jsi konzervatoř další rok?** Ne ne. Ve druháku se narodil první syn a ve čtvrtáku druhý, tak to už začalo být o trochu něčem jiném. Ale hrát jsem nepřestala, cvičila jsem si a hrála klasiku pořád. A po škole jsem pak učila na částečný úvazek na zušce ve Svitavách a pak v Hořicích a dopoledne český jazyk a hudební výchovu na základní škole. **A jak ses dostala k nám na zušku?** No tak, že pan Vitáček z Chrudimi, kam jezdím kupovat svým žákům kytary, mě seznámil s Milošem Dvořáčkem. Ten mě okamžitě angažoval do kytarového orchestru, že potřebuje pomoci ve třetích kytarách a bylo to. Rok jsem sem jezdila do orchestru a letos mi předal některé své žáky. **Jak se ti u nás učí?** Děti jsou hodně šikovné, je září, tak si teprve zvykám a rozkoukávám se. První dojem je pořádek, myslím tím systém. Dál

hrají v orchestru a ráda. **Takovou tu pověstnou hrací krizi jsi tedy asi neměla?** Neměla, hrála jsem a hraji pořád a mám rodinu a čtyři děti a letos jsem v prvním ročníku na konzervatoři a učím ještě na zuš v Hořicích. Nic moc neplánuji, všechno mi to takhle chodí... A splnil se mi sen, pracuji s kytarou na klíně.

K tomu není co dodat, snad jen: hodně úspěchů ve všem!

ptala se Jé

...viděli jsme...

...výtvarníky v Kuku...

... a podzim.

Soutěž ve znalostech hudební nauky

Poslední měsíc ve školním roce 2014/2015 se žáci prvních až čtvrtých ročníků hudební nauky zúčastnili školní soutěže ve znalostech hudební teorie, intonace a rytmu.

Na 1. místě se umístili tito žáci: Evelína Polanská (HN 1A), Adéla Kopecká (HN 1B), Markéta Borovcová (HN 2A), Veronika Viková (HN 2B), Pavlína Tichá a Jan Kočí (HN 2C), Adam Holda (HN 4A), Hana Hrušková (HN 4B)

Na 2. místě se umístili: Markéta Fajfrová, Nora Svobodová a Denisa Bačová (HN 1A), Eliška Huňaková (HN 1B), Pavlína Kuhajdíková (HN 2A), Adéla Voňková (HN 2B), Veronika Kyšková (HN 2C), Vilém Dušek (HN 4A), Tereza Němcová a Anna Vernerová (HN 4B)

Na 3. místě se umístili: Jana Havlíková (HN 1A), Ondřej Marek (HN 1B), Jáchym Skořepa (HN 2A), Lucie Chmelíková a Jindřich Hemelík (HN 2B), Eva Šrytrová (HN 2C), Tereza Prokešová a Kryštof Záhumenský (HN 4A), Anna Karolína Tučková a Eliška Svobodová (HN 4B)

Srdčně gratuluji všem vítězům a hodnotné ceny obdržíte během měsíce září.

Všem žákům přeji mnoho dalších školních i osobních úspěchů. Mgr. Markéta Kočí

...zvítězili jsme!

V ý t v a r n é s t ř í p k y

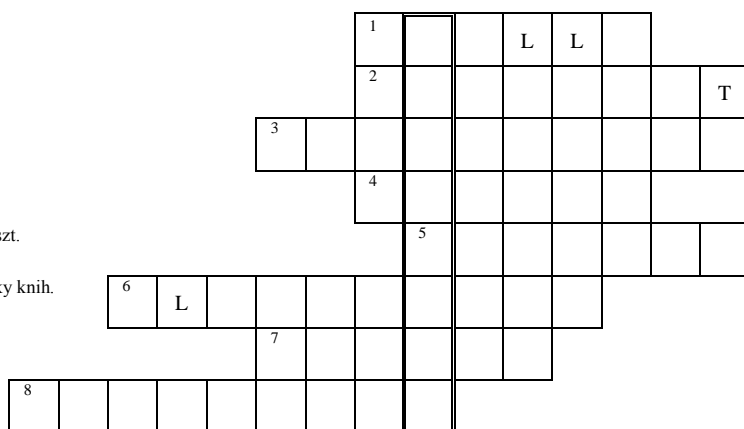
„Příroda je dílem vesmíru, umění však dílem člověka.“ (Karel Čapek)

Tip na výlet, aneb víte, že ... Archeopark Všešary nedaleko Hradce Králové je muzeum v přírodě a leží na výpadovce na Jičín? V areálu si můžete 10. - 11. října 2015 zkusit práci archeologa. V doprovodném programu „Dny živé archeologie“ si vyzkoušíte detektor kovů v akci, povrchový sběr nebo práci archeologa v laboratoři. Jak známo, archeolog je takový krtek, permoník, dolující ze země to, co kdysi dávno lidé zahodili, zakopali, zapomněli, zničili nebo uložili pod zem. Takovými poklady mohou být zbytky staveb, části šperků, střepy z nádob, ale i staré knihy, úryvky básní a zákonů, lidová vyprávění, báje, pohádky a pověsti. Archeologové pracují všude na světě, jejich metody se ale na různých místech liší. Známe *pravěkou a středověkou* (Evropa a naše území), *klasickou* (starověké Řecko a Řím), *egyptologii* (starověký Egypt). Archeologie není paleontologie (věda zabývající se dinosaury).

Zajímavosti měsíce října ... Narodili se **Pablo Picasso** (španělský sochař, malíř, grafik), **Giuseppe Verdi** (italský hudební skladatel), **Ferenc Liszt** (maďarský klavírní virtuóz a hudební skladatel), **Emil Holub** (český cestovatel a etnograf). Zemřeli **Jan Zrzavý** (malíř, grafik a ilustrátor), **Rembrandt** (nizozemský malíř). V říjnu byl v Japonsku zahájen provoz vysokorychlostních vlaků **šinkansen** (1964) a v říjnu **Kryštof Kolumbus** objevil Ameriku, doplnil na Bahamy (1492).

Něco pro šedé buňky mozkové ... tajenka prozradí, o čem si povíme příští měsíc:

1. Verdiho opera.
2. Kontrast světla a stínu v Rembrandtových obrazech.
3. Jméno jedné z Kolumbových lodí.
4. Co znamená zkratka Dr. před jménem Emila Holuba?
5. Mimořádně talentovaný klavírní mistr jakým byl F.Liszt.
6. Výtvarník (Jan Zrzavý) doplňující svou tvorbou stránky knih.
7. Jaké národnosti byl Pablo Picasso?
8. Opak minimální (rychlost šinkansenu je 300km/hod).

Udělejte si s námi ... „ k r e s b a k ů r y t e č k o v á n í m “ .

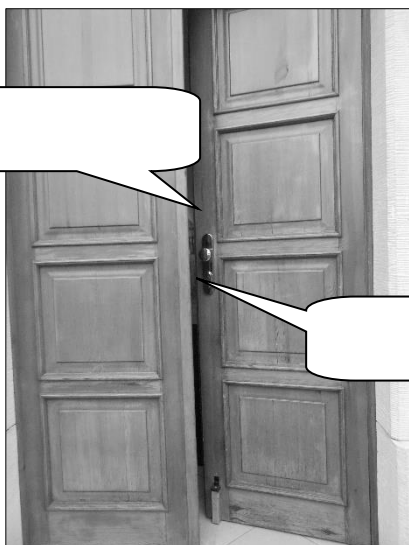
Pomůcky: čtvrtka, černý fix, zajímavá kůra stromu nebo plody jeřabin, jablko, mechový polštářek, větvička s lístky, šišky, apod.

Výsledné práce starších žáků si můžete ve skutečné velikosti prohlédnout v 1. patře před učebnou výtvarného oboru.

1. výběr přírodniny - zajímavá struktura, tvar, anomálie má přednost
2. bílá čtvrtka A4, lze experimentovat i s přírodními tóny papíru (hnědá, zelená, oranžová)
3. přírodninu prostudujeme ostřížím zrakem a prohmatáme prsty - lépe si zapamatujeme výběžky, prohlubně, nepravidelnosti
4. tužkou si slabě naznačíme tvar a fixkou tvoříme už pouze tečky, žádné linie - nahuštěním teček naznačíme hloubky, jejich řidnutím a vynecháním světlá

Záříjový test - výsledky: 1.c - surrealismu, 2.a - Náchod, 3.c - Heřmanicích, 4. b,c,d - zeleniny, ovoce, květin, 5.b - Muž z ledovce, 6.b - 72 let. Stránku připravila Radka Ulichová.

Do šatny

Soutěž: Doplňte text do bubliny – vymyslete vtipný dialog za pootevřenými školními dveřmi na začátku školního roku. Podepsané nápady vhazujte do poštovní schránky v přízemí školy, vedle učebny LDO do 20. října. Těšíme se na vaši originalitu! Pište!
Na vítěze čeká v redakci odměna!

Při matematice: „Máš sedm jablek, já tě o tři jablka požádám, kolik ti jich zůstane?“
„Sedm!“

Ptá se syn tatínka: „Co je to civilizace?“
„To máš tak, když chceš vědět jaké je počasí, sedneš si k televizi a počkáš si na zprávy místo toho, aby ses podíval oknem ven.“

Pepíček se probudí s výkřikem:
„Příšerné!“
„Co se stalo?“ ptá se maminka.
„Zdalo se mi, že hoří škola!“
„To byl jen sen.“ „No právě!“

Víte, jaký je rozdíl mezi školou a vězením?
Žádný!
Sedíš a nevíš za co!

„Tati, můžu se dívat na televizi?“
„Můžeš, ale zapnout ji nesmíš!“

Maminka říká synovi: „Už jsi dost velký, musíš se naučit jíst příborem!“
„A do které ruky si dám řízek?“

Syn píše úkol z českého jazyka:

„Tati, jaký je to čas: maminka se potká se sousedkou?“
„Ztracený, chlapče, ztracený.“

„Co to v tom sešitě gumuješ, Pepíčku?“

„Pan učitel mi říkal, abych si co nejdříve tu pětku opravil!“

Pepíček volá z koupelny na maminku:

„Jakou košili mi dáš dnes?“
„S krátkým rukávem, proč se ptáš?“
„Abych věděl, jak vysoko si mám mýt ruce!“

Plují dvě rybičky v moři a nad nimi propluje ponorka.

„Co to bylo?“

„Nic zvláštního, jenom lidi v konzervě.“

Na policejní stanici řinčí telefon:

„Volám od Nováků, okamžitě sem někoho pošlete!
Právě vlezla do bytu kočka!“

Malá stonožka je s maminkou v prodejně obuvi a pláče: „Mami, prosím, nekupuj mi šněrovací.“

„Helejte, nedělejte si z nás legraci!“

„Musíte sem někoho poslat, tady je Novákovice papoušek!“

Proč žijí žraloci ve slané vodě?

Protože v pepřové by slzeli.

„Mami, běž vynadat pošťákovi! Už hodinu sedí na naší švestce a sprostě nadává Alíkovi!“

„Jak to, že jsi nebyl dva dny ve škole?“

„Včera nám shořel dům.“

„A předevčirem?“

„No, to jsme ho vyklízeli!“

Víš, jak poznáš, na které straně má žízala hlavu?

Polechtáš ji na břicho a který konec se zasměje, tam je hlava!

„Vaše dcera se chce stát rockovou zpěvačkou, jaké má úspěchy?“

„Obrovské, koupil jsem za babku už dvě sousední chalupy!“

„Pepíčku, podívej, jak máš zabláčené boty a venku přece není žádné bláto!“

„Ale je, jen ho najít!“

„Mami, pamatuješ na tu vázu, jak ses pořád bála, že by se mohla rozbít?“ „Ano, a co má být?“

„No nic, jen že se už bát nemusíš!“

vtipky pro vás vybrala k-Ája

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

2. číslo vychází 1. října 2015 s návodem, jak na na podzimní chladno

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná),

Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Maro (Martin Karban),

Bapu (Alžběta Skořepová, (h)RUŠ (Hana Hrušková)

korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)